

Oglas, pripeslana itd.
tiskaju i ratuju se na temelju
člincnog ceničnika ili po dogovoru.
Novci za predizboru, oglase itd.
šalju se naputnicom ili poloz-
nicom post. Stedionice u Beču
na administraciju lista u Pulu.

Kod narudžbe valja točno oz-
načiti ime, prezime i najbližu
postu prebjrojnika.

Tko list na vremenu ne primi,
neka to javi odpravnici u
otvorenem pismu, za koji se
ne plaća poštarna, ako se izvrava
napise „Reklamacija“.

Čekovnog računa br. 847-849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve polkvaru“. Narodna poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Stvarni izpravci.

U sjednici carevinskoga vijeća od dne 26. febrara 1902. učinio je zastupnik prof. Spinčić na govor zastupniku Bartoli-a slijedeće izpravke:

Zast. Spinčić: Visoka kućo! Mrzko mi je izpravljati poznate činjenice za poznavaoce odnosa. Nu na to sam prisiljen, da upoznaju prava stanje stvari i oni, kojim su odnosići nepoznati.

Učiniliću dođe više izpravaka, nujipak svega neću izpraviti, što je g. zastupnik Bartoli u svojem poslednjem govoru kazao.

Dr. Bartoli kazao je u svojem govoru od dne 21. febrara 1902., da su Talijani pripravni podupirati zahtjeve stranaka pod uvjetom, da se njih, Talijane, u njihovih pokrajinah na mиру pusti živjeti; on nije kazao, u kojih pokrajinah, pa ako je pri tom ciljan na primorske pokrajine, tada ga moram stvarno izpraviti, da to nisu talijanske pokrajine. (Tako je!)

Talijani bi se mogli, rekao je nadalje, i sa svojimi bližimi protivnici sporazumi;

nu ovi bi ih moralni u pravu i miru puštiti na njihovom narodnom zemljistu živjeti. Ako je on pri tom na zemljiste Primorja mislio, tada ga moram opet stvarno izpraviti, da to nije nikakvo talijansko zemljiste. U ostalom bijaše upravo on i njegovi drugovi, koji su svako sporazumjene sa Hrvatima i Slovencima Istre u zemaljskom saboru odlučno odbili.

Talijani bili bi — kazao je on nadalje, za autonomiju zemalja, za ravnotežu, za provedenje članka 19. državnih temeljnih zakona, nu jedino pod stanovništvom ujeli i klausulama u tom smislu, da bi sve to na korist Talijana izpalio. Da oni neće nikakve ravnotežu, niti pravednog provedenja članka 19., pokazuje čitavo njihovo postupanje proti Hrvatima i Slovencima Istre. Njegovo ciljanje, kojim je nas narod uvredio, kao da bi bio manje vrednem, odbijam svom odlučnošću. (Odobravanje.)

Gospodin Bartoli govorio o talijanskih pokrajinah Austrije; ja ga moram radi toga opet stvarno izpraviti, osobito što se tice Primorja, da neima nikakvih talijanskih pokrajin u Austriji.

On je kazao, da vladina politika ide za tim, osobito u Istri, da učini hrvatskoj stranci konesciju. Moram ga stvarno izpraviti, da nije c. kr. vlasta hrvatskoj stranci još nikakvu koncesiju učinila.

Na opazku istoga gospodina, zastupnika i prije dra. Hortisa, da se redarstvo u Trstu zauzimlje za onu štampu, odnosno za onu fukaru, koju piše najprostije, moram stvarno odgovoriti, da se u Istri dieli list pisan najprostijim načinom, za koji se nezauzimlju samo redarstvene, odnosno političke i sudske oblasti, nego da taj list talijansku stranku Istre posve uzdržava i uredniku 100 for. mjesечно plaća (Zastupnik Mazorana: To je posve prosta kleveta!) Vi klevete! Ja Vam mogu pokazati pismo zemaljskog kapetana dra. Capitelli-a, koji stoji na čelu onim, koji taj smradni list plaćaju. Iz istoga pisma

doznači ćeće, da je pri tom i član zemaljskog odbora dr. Cleva i ravnatelj zemaljskog kreditnog zavoda dr. Amoroso i da se taj spominja i drugu gospodu iz Pule. Ja imadem to pismo ovde, te sam pripravai pokazati ga jednomu odboru, koji neka se ovde izabere, pred celom kućom neću da to učinim. (Zastupnik Mazorana, kakvu novinu mislite?) To je za sada moja stvar; vi niste spomenuti novinu, o kojoj ste govorili. Ako navedete tu novinu, spomenuti ću i ja onu, o kojoj govorim (Medjuklje).

Gospodin dr. Bartoli govorio je o Pazinu užtvrdi, da je Pazin izključivo talijanski grad.

Moram ga stvarno izpraviti, da Pazin nije talijanski grad i tim manje izključivo talijanski grad, a za dokaz navadjam nešamno broj stanovnika po narodnosti, već takodje nazine djelova grada, kao: „Bura“, „Vrtišće“, „Ulice“, pak imena Talijsan gradova Pazina, kao: Kovač, Čeh, Mrak, Sloković, te imena nekojih Hrvata Pazina, kao: Orbanić, Trič, Gabrijelje, Matejčić, Opašić.

Gospodin dr. Bartoli, kazao je također, da hrvatska gimnazija u Pazinu nedovara prosvjetnim potrebama. Moram ga stvarno izpraviti, da odgovara u istinu tim potrebama, čemu je najbolji dokaz u tom, da posjećuje u trih razredih 160 dječaka, koji neprimaju ni novčića od pokrajine, dočim se podieljuje tisuće i tisuće medju talijanske djece. (Čujte! Čujte!)

On je kazao, da je školska uprava već kroz godine izključivim oruđjem slavenske propagande. Ja neznam, što on pod slavenskom propagandom misli, ali moram stvarno izpraviti, da se tamo, gdje imade možda samo deset djece za talijansku školu, ustroji za njih školu, da imadu Talijani obilno školat i da im se dozvoljava škole i u najgorih prostorijah, a da imade nusuprotn 17.000. hrvatske i slovenske djece, koja su bez svake škole (Čujte! Čujte!), da se u čisto hrvatskih mjestih ustroje talijanske škole, da je ustrojenje škola i ustanovljenje naukovnoga jezika posao visokog zemaljskog srednjeg vijeća, u kojem sjede sada dva Slovena, (Hrvata), jedan nesvestan Slovensac, pet Talijana i četiri Niemca; i da su u njem bili do nedavna samo jedan Slovensac i jedan nesvestan Slovensac. (Konac slijedi.)

Iz carevinskoga vijeća.

Bč. 4. marca 1902.

Sinoć imao je odbor za izpitivanje iznimnoga stanja u Trstu, svoju poslednju sjednicu. U njoj je govorio zastupnik prof. Spinčić. U dogodajih u Trstu razlikovalo je dve fraze: „Strajk Lloydovih grijegača, kojim su se pridružili i ostali radnici, i izgrednici. On ima razloga, i već je sva jedobno dokazao, zasto se nemaju zanatisi na izvještaje oblasti u Primorju. Nit sadu, glede jezika, u kojem se je proglašilo iznimne mjere, nije se glede slovenskoga onako izvještio, kako stvar u istinu stoji. On se oslanja na viesiti, što

jih je dobio od ljudi, koji bijahu onih današnju u Trstu, i na što je inače saznao.

Glede strajka grijegača on se slaže sa mnenjem dra Goeta, da najme kod istoga nisu bez krivnje Lloydova ravnateljstvo i državne oblasti. Ustimenih pritužba sa strane grijegača bilo je i pred 24. januara t. g., a toga dana su oni podnigli spomenicu,

i u njoj izložili svoje želje. Ravnateljstvo se nije ganulo, i u tom je njegova krivnja,

da nije bar u dogovor s grijegači stupilo. Od 1. febrara stupili su grijegači u štrajk.

To bijaše poznato celomu Trstu i dalje njega. Moralo je znati i ravnateljstvo i oblasti. Dobro je, da se je radi službe uzele druge grijegače, al istodobno moralo

se je stupiti u dogovor sa strajkujućim grijegačima. A toga se nije učinilo — dok nebijaju sve uognju. I to je pogreska oblasti. Strajkujući grijegači bili su u zdjelosti za se i za svoje obitelji. Tim se tumači obstoјnost, da su se drugi radnici za nje zauzeli, iz humaniteti, i da je se njima simpatizirao cito Trst. Jedva sa nastupom drugih radnika došlo je do ministarstva srušenja suda. On je tako rekuć izsiljen bio.

Jos prije nego je taj sud svoju izrednju, zamješali su se drugi živili. Počeli su nastojati izgredi. Kod njih nisu sudjelovali razboriti radnici, naročito ne slovenski, a najmanje oni iz tršćanske okolice.

Izgredi proti vojničtvu bili su takovi, da su vojnici posvani, nabavciani, vrijeđani, jaku veliku uztrpljivost pokazali, i da su rabili oružje u najskrajnijoj sili. Valja to osobito o odjeljenju komu je bio na čelu nadporučniku Köppel.

Kod hjesnoće s jedne strane i velikoga straha, s druge strane bilo je nužno ioprimiti iznimne mjere, i s toga, da se zapriče mnogo veće proljeće krvi.

Governik je za predloge izvjestitelja sa promjenom predloženom po dr. Goetzu. Dodaje treću točku: da se najme pozove i. kr. vlastu, da požužme sve znakotine mjeru, u svih smjerovih kojim da se zapriče za buduće dogodjaje kakvi bijahu 13., 14. i 15. februara.

Iz samih razprava razabire se mnogo toga što se bi se imalo poduzeti. A ima i koje sta drugoga.

Pita: kakve klicaje i pjesme se je u miasih čulo? Koji su početnici terorističkih organizacija? Koji su ona stolica, što se njih je uhratio? Ko je dao malo novaca i veliko obćenja uličnjakom ili onim, koje se spominje pod imenom mularija?

Dr. Hortis izpravlja neke izjave ministra-predsjednika.

Izvjestitelji dr. Fuchs pobija dr. Ellenbogenu, koji mu je predbacio ilojalnost i neobjektivnost. Glede ilojalnosti poziva se na one, koji ga poznuju. Obzirom na objektivnost spominje, da je uzeo u obzir i 10. novaku Ellenbogenovih i 10. Hortisovih.

Kod glasovanja prima velika većina predloge izvjestitelja, u prvoj točki su premašenom Götzom, da se naprosto uzme iznimne mjeru, u Trstu na znanje. U drugoj točki primjenjene je predlog izvjestitelja ne-promjenjen, nek se ukine iznimne mjeru, čim to okolnosti dozvole.

Izlazi svake srijede i petak

o poledne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, ne podpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.

Predplata sa poštarnom stoj: 12 K za obče, 6 K za seljake, na godinu ili K 6, oda, K 3 — na pol godine.

Ivan carinevin više poštavina.

Plaća i utržava se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h. koliki u Puli, toličan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Galija br. 5 te prima stranice osim nedjelje i svake svakdan od 11—12 sati prije podne.

Predlozi Hortisa i Ellenbogena bili su zabačeni. Ellenbogen priglasio je ministarstvenim votom za svoje predloge.

Niti točku po Spinčiću predloženu nije većina odbora prihvatala. Priglasio ju je zajedno sa zastupnicima Berksom, Tavčarom, Skalbm i Zazvorkom kao votom međine.

Beč, 5. marca 1902.

Centrala ministarstva nutarskih poslova i politička uprava u pojedinim krunovinah.

Ta razprava počela je već u petak. Nadaljevala se je u pondjeljak poslije podne, i utrak cijeli dan, cijelu sjednicu od 10 sati prije podne do preko 7 po podne, i danas sa još poslednjim govornikom srušena.

Rusinski radikalni zastupnik Kos tužio se je proti upravi u Galiciji, koja da je napere na proti njihovom narodu u prilog poljskomu.

Rumunjski zastupnik Lupu odsudiće upravu u Bakovini.

Gorički zastupnik Talijan Verzegnassi, opaziv da ima u Dalmaciji ipak više Talijana, nego je to zast. Perić izkazao, govorio je ponjekle o mularjiji a najviše o pelagri. Neki Talijani su nješto poduzeli proti toj groznoj bolesti s koje ljudi, radi slabih hrane i poludjuju. Držim da bi imali i više učiniti, pak da bi pristaže talijanske vladajuće stranke u Primorju imali radje brinuti za tu grdu nevolju svojih sunarodnjaka nego li za to da odnarođuju, demoraliziraju, kvare naše siromašne, jedne, malo razborite ljudje.

Zast. dr. Kvekvić, Srbin iz Dalmacije, tuži se skoro u cijelom svojem govoru na to što da su uspijele klevete i sumnjičenja proti Srbom u Dalmaciji. Oni su vjerni cesaru austrijskomu. A ipak radi rečenih kleveta mora se seliti David, ide u penziju Pavčić, i postupas se kod izbora proti Srbom. Reč bi da nije kod Srba sve tako, kako to tvrdi gosp. Kvekvić.

Zast. Leopold Stein, kršćanski socijalac, jedan od glavnih, koji sad vode udes Beča i dolje Austrije, govorio o uzgoju djece, o zdravstvu u obče, o dobrovornih zavodih, o morskih kupalištih za skrofotnu dječecu, o bolnicah, o ludnicah.

Iza njega govorio nač zastupnik Spinčić, najprije hrvatski, pak glavno njemački. On nije tako sretan kao što predgovornik, da bi mogao o strogo čovjekoljubnih pitanjih govoriti. Drugi su jadi, uz te, koji taru hrvatski i slovenski narod u obče, napose u Primorju, naročito u Istri. Govori o gospodarskih odnosa, spominjući vino-gradare, ribare, radnike. Nadalje o političkim odnosa, pri čem se naročito bavi sa stanjem u istarskom saboru, i postupkom saborske većine, zemaljskoga odbora i talijanskih zastupstva sa hrvatskim i slovenskim pueanstvom.

Pak o postupku kod raznih izbora, sa hrvatskim i slovenskim občinama, o zloporabu kod brojenja pueanstva, o pueabu jeziku, o slaboj osobnoj sigurnosti. Navadja koliko stoje same političke oblasti, namjestništva i kotarska glavarstva, i kako malo imaju dobra od njih Hrvati i Slo-

urbanaškom narodnom pokreću, te da li gataš u Pazinu, onorevole signor Camus, mu hoće priznati eventualno pravo na da mu se i po Sovijskom tlu deret zlatna papača, te simbol njegovog velikodusja i ljubavi do iskrnjega. U svom veleniku oduš u odapne nekoliko otrovnih streljica u ovoju palme mira i u ove krajeve, kada je sjeća smrtnice: „Korizmeni su dani blizu, dani kajanja i pokore. Gospodinu srušuti će doskora!“

Pokrajinske:

Smrt. Dne 23. pr. mј. usnula je u Gospodinu majka naših rodoljuba Ivana i Andrije Vivoda „Sergobau“ na Polju kraj Sovinjskog.

Pok. Marija doživila je riedku starost od 93. godine i točnih 11 mjeseca. Čak do pred svoju smrt bila je pri sviesli i hvalila Boga, uzdižući sruhe košćete ruke k nebu. Zinovala bi kraj ognjista ili ukrevelu, dočim bi se na proljeće pomjala poput zelene graničice, uviek pažena i njegovana od svojih vrilih sinova i ukucana kao oko u glavi. Znala nam pokojnica što Šta pripovjetati, stog ju i sada molimo, kad se već njezina duša krili nad nedoglednim visinama, da pred prestoljem Svetišnjega isprivijedi tugu i žalost našu, moleći ga, da svrnu pogled milosti na ovu tužnu dolinu suza, gdje u jedu i očaju vapije za spas iznemogli istarski putnici.

Miloj starici vječni pokoj, a našim vrednim Sergobanom iskreno sačešće!

Iz Altare pišu nam 1. t. mј.: Kako su se veselili i plesali Kaldirci, kad su krstili „Jolandu Margaritu“, tako čemo se radovati suda i mi Altirci, jer se i u našem selu dogodio znomeniti dogodaj, kojeg neka znadu i čitatelji. Naše Sloge.

Godista Gospodnjega 1902. dneva 23. febrara u 12 uro u podne kršćeno bi kod nas mužko diete imenom „Danče“. Otac djeteta zove se Tomo Usić od Tome, nazvan Fiko, koji stanuje na Usičevim dvorim blizu Altare, čitatelji. Naše Sloge, veliki Hrvat na placi alturskoj, a doma i drugdje — kako čujete sada — velik nevolja. Da bude slava veća, kumovali su Santo Tromba i Nika Tromba, kćer Name Šćerica iz Šisara.

Dragi Tome, ala si metnuo glavu u žarić. Ja ti negovorim ništa nego, ovo u ti reci s menom: „Da ni smješnih ljudi, viš ne bi mogu obstajati!“

Donke kurajo! Drugo diete čini krištiti „Umberto“ ili „Vittorio Emanuele“, Garibaldi“. Iđ. id.

Slavnojnu predsjedničtvu e. kr. zemaljskog suda u Trstu na znanje i uvaženje. Pred po prlici mjesec dana uložio je jedan slovenski odvjetnik u Trstu u slovenskom jeziku sastavljenu tužbu na c. kr. kotarski sud u Piranu. Koli tužitelj, koli tuženik — jesu slovenske narodnosti. Sasma bi bilo naravski i pravedno, da je sud dotočno tužbu rješio u slovenskom jeziku. Nu što se dogodilo? Mjesto da je sud izdavao slovenski platežni nalog, izdavao ga je i dostavio strankama, u talijanskom jeziku. Odnosni platežni nalog izdan je dne 13. januara 1902. te ima poslovni broj Cm. II 1/2-1. Pošto ovo nije osamlijen služaj, pitamo g. dvorskog savjetnika i predsjednika zem. suda u Trstu, g. Miluša Urbanciča:

1. da li s njegovim znanjem i odobrenjem njegovci činovnici ovako rješavaju podnesene sastavljene u slovenskom odnosno hrvatskom jeziku?

2. dā li u istiju nema na c. kr. kotarskom sudu u Piranu, koji obuhvaća i velik broj pučanstva hrvatsko-slovenarodnosti, činovnika vježbi hrvatsko-slovenskog jeziku?

3. Što kani poduzeti, proti odnosnom sudeu-činovniku, i na koji način kani stati na put takvim povredama i takvom zatiranju našeg jezika?

(Preporučujemo ovaj slučaj našim zastupnikom na car. vječu! Op. Ur.)

Perom i olovkom ili „lov na sjećače“. Za vremje kad je princ Karneval, taj apostol svjetskih ludorija, ležao na smrtnoj posteli, pripravan, da izdahne svoju griesnu dusu, dosjeli se istarski bo-

žnjaju: „Trsta i naši zemalja, t. j. kako bi nasim ljublju u Trstu i našim zemljama bio unosi, trgovacki odnosaj. S toga ćete Vi trgovci, a uz Vas i posjednici, biti pozvani, da poduprete i podpomognete posjeti podhvati. Neka Vaše rieci u „N. S.“ ne budu prazno obećanje. Danas se sve i svak organizira, s toga bi vremje bilo, da se i naši trgovci organiziraju. Uz trgovce potrebito je, da se i producenti ujedinjene, da ujedinjenim silama stavljaju svoje zahtjeve. Za sve to ozbiljno misli „Dalmatinski skup“. Na Vami će biti, da svojom podrrom oživotvorite i Vaše i naše želje. Na posao!“

Kajite se dok imade dana
Dok je doba dječeo kajite se...“

Da se razumjemo: U ove vam krajevje došlo toliko listova i listića, da bi se njima kao iz šale dalo zapaliti kristalnu palatu ovogodišnjeg „ballo dei fiori“ u prestolnici Sovinjskih Beduina.

Vi mi se smijete: „Tu čujeće božji, gospodin traži svoje, posudjeno želi, da nu se povrati!“

„Aloj ste smješni! Sa par mojih rieci vi ste svi mrtvi!“

Eto: „Občinski izbori za Buzet su na vratima!“

Aahaaaa!!

No, no, tijo, tijo, da telefonički uskliknem par rieci gosp. Camusu.

Alo... alo!

Po Sovinjsčini nemaju vaši ljudi, svi su pomrli. Tražite ih, po Dragušini i Roščini. Nije mi milo, da je vaš trud „perom i olovkom“ ili bolje „lov na sjećače“ ostao bezuspješan. Lovaca smrda i ovude dostatno, ali dvorozne divljeći na žalost malo. Žao mi doista, što ste sa listovima preurano. Na veslani i odobreni utok „buzetskog Spasitelja“, po kojem se imadu ponovno sastaviti izborne listine, biti će najmanje pol vaguna reklama sa hrv. strane, pa eto moje glave, kad se ne budu morale listine ponovno sastaviti, kako su već bile sastavljene, prije gromornih utoka „Leginog“ Spasitelja. Šta će te, svaka sila za vremena! Dobro bi pak, da pošaljete aino dr. Krstića. Naši ljudi ovude obožavaju! Uvjeren sam, da mu ne bi uzmanjalo svaki vrsti božjeg sjemenja, a moglo bi, da i do iluminacije. Ako već vidite, da bi bilo pametno amo ga poslati, javite nam na vremje, da mu uzmognemo pripraviti šator, kakav dolje sâmo velikom mučeniku naroda. Konzervirajte se!

On: Lahu noć!

Ju njuem: Za Buzet da!

Kucajte i otvoriti će vam se! Iz Sovinjska nám pišu: Naša molba podnesena sl. c. kr. ravnateljstvu pošta i brzojava u Trstu, dne 27. septembra 1901., da se čisto talijanski pečat sa nadpisom „Sovignaco“ zamjeni dvojezičnim, nije ostala bezuspješna. Dne 23. pr. mј. svanuo je pečat u novom roku sa hepinj štitnjivim nadpisom: „Sovignaco — Sovinjak“. Kao da bješe dogovoren, stigao nam istoga dana novi čisto hrvatski pečat za ovdešnju „Občinsku Upravu“, potisnuto u zakulak čisto talijanski, kojim su se služile pravašje „Sinagoge“. Rodoljubi: Pitajte i dati će vam se!

Pišu nam iz Šumbrega, da su oni talijaništi što dodješe u Šumbreg izazvati na čistu sredinu bilj iz Sv. Nedelje. Samo miroljubnost Šumberaca ima se pripisati, da su se vratali zdravi i čitavi u svoje selo. Ovim putem ih svetuju Šumberci, da se u buduće kane čorava posla.

Odgovor „Dalmatinskom trgovcu“. Vaši nazori, o zadatku „Dalmatinskog skupa“ u Trstu podpuno se služu sa temeljnom misli pokretala istoga skupa. Toliko je istina; da Vi nekazaste ništa novo, što nebi zamisljavate i sam odbor. Samo je to utešljivo, da su se jednake misli porodile ne samo ovđje, već, eto vidim, i kod dalmatinskih trgovaca, pak i kod ljudi raznog zanimanja, bez da su se igda o tom dogovarali. Takovo razpoloženje najbolja je jamčevina za to, da će se uspjeti, ako se što, svojski poduzme.

Vi rekoste, da ćeš poduzeti živu akciju, ako „Dalmatinski skup“ bude sto poduzeo u planu trgovine, pomorstva i izseljivanja. Na posao! Amo se ozbiljno smislio, kako bi se uređila trgovina iz-

među Trstu i našim zemalja, t. j. kako bi nasim ljubljima u Trstu i našim zemljama bio unosi, trgovacki odnosaj. S toga ćete Vi trgovci, a uz Vas i posjednici, biti pozvani, da poduprete i podpomognete posjeti podhvati. Neka Vaše rieci u „N. S.“ ne budu prazno obećanje. Danas se sve i svak organizira, s toga bi vremje bilo, da se i naši trgovci organiziraju. Uz trgovce potrebito je, da se i producenti ujedinjene, da ujedinjenim silama stavljaju svoje zahtjeve. Za sve to ozbiljno misli „Dalmatinski skup“. Na Vami će biti, da svojom podrrom oživotvorite i Vaše i naše želje. Na posao!

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru

Razgovor

medju Martinom i Blažom na cesti poli svelog krila pokle prašišjona na groblje u Tinjanu (na kvatericu).

Martin: Čoja sam, da li vaši mački su opeta počeli rep dizati, ali ja te pitam, kada su danas, da ih ni vidiš na prašišjona izvan enega, da mu govor Bešća, ma i on bi li bolje storija, da je Šta u kakovoj boski, i da je ča pisa u „Kralju šputačeru“, koju stampeva onaj talijanski prodanač. Smrrom se je ubrati i navija s mističe, kako i vijoglavac.

Blaž: Ter je srota je, recimo, da je ubog i malo pometi — ma, ač da bi drugači deli i ne hodi po komunu slepem put kazati i sramotu pobirat još k tomu bižat i stučen bit (to su vratjali posli, bi reči Kastavac). Sam da je reka, da ne more spati po sve noći, vajk misli ča bi nam zasriga, ali sreća da je strahljiv, a njegovi narečeni zeti mu davaju rog za svetu. Kako dela, tako ima!

Mate: Nekuni Blaž onega, kejega je već zemlja prokleta, jerbo biš učinija još veći greh!

Blaž: Ma se mora, jerbo dođe srdee u gut; kad se neka čuje, dođe i za bljuvat ta se prikast vajk po noći klati.

Mate: Ma ča se je za svim odilija od naše krvi.

Blaž: Ma ča nego sada; ča nisi čuju našega barba Tonu, ča je povida još kada je pobira forinte, za pojti u Trst socijalistom po sampor, a bome forinte je po fraja, a sampor ni dopelja. — Živio jačem!

Mate: A je li ča brižnega, Tomu ukojina?

Blaž: Tako dabine kako je, ali za zadnji put i da drugoga neće nit u bišu postit, da pade niki dan ga je stira iz liže i mu je svu gazelo Kraljjo zasprekida i sijor socijalist je ša plačuju Kalci se tiši.

Mate: Živio barba Toma, tako smo ga i mi neki dan iz Jakovići stivali, kad je počešti poli Pere, mi svu van iz hiše, a od strana je bija zgubia i besudu i napuni one sirote od braće.

Blaž: Pušlimo ga za danas i naručimo ga Bogu ter ga vidiš, kakav je, i tesko da ni dočeka izbore, ali isto ako i dočeka još hujje če mu bit kada bude videt svoju sramotu.

Mate: Ma viš, viš, ti naš Pisantoni, ma mu ne portaju kali.

Blaž: A ne bome, nego se je brižan neki dan izvrnja iz poselje i još pokle je bi oni nesrećni ples od „Lehe“, ni na pravom putu, vajk se, trese po noći, barem tako poveda njegova lipa polovicu ač da je čuda špendu on na jedan kraj, a Šembero duplo na drugi.

Mate: E brate, da ni dobi onih 10 tisuća krun, koje mu je bila dala počajna sestra, bi i on bi altroke kancelist iz Vitasij.

Blaž: Tako je, tako brate, barem Martine, da biš ti čuja, ča se deša u nekih mislišja, kako bi se uređila trgovina iz-

Mate: Brži stupidi uprav sad, kad smo zašli iz komitera, sam pita naše Ježance, a oni brate odgovore kako uvek, da te i ovaj put kamo glavar i župnik i Zvanici i drugi pošteni Tinjanci; da neće si pojti osramotiti svoje pošteno lice, pak skemi da bi pošli jedinimi bosonik su svojo pojili, pak bi tili i občinsko: da niki dan su bili nekoji Šemberili i na Ježenju ali su makli pete, altroke sijor kanclist iz Banksi! Ti mačici, kad su u Sv. Petru, reču, da Tinjanu, da Sveti Petar je prodan, kad su u Tinjanu, da Sveti Petar je prodan tako i u Krngi, ali sve to je stara storiča tako su i prva leta govorili, ali vajk na svojo stromato.

Mate: A se meša ča oni srota od udovca?

Blaž: E brate, pokle ima kašo Rugaro neboj se smirim frcka simo i tam, ali i njega je trda tokala za svem tem, ki su prijatelji sa kancelistom i da biš znat. Ovaj srota od kancelista spravio si poli Županić jedan karalelič vina i to da je šlo na beroša a sad bi ste imet socijalist uprav ono vino, i to ti je vrag medju njima. Jopet udovac je reči, da mu ima da se dat kancelist za neke kompire, donke vidiš, da su svi jednaki.

Mate: Ča sam te stija pitat, kako gre s Venecetom?

Blaž: A bome, kako se čuje niš pravo, ali svakako — da je reka, da sa ački i neće glasovat, ali ja mu ne verjem, ač znam ča je gorovija jedno nedilju u Pazinu, a sada je sve drugo, neka mu bude: ono, ča koju isče najde!

Mate: Z Bogom Blaž, sunce je doli, ja valje da grem i nebih rado, da dođe mačak iz Vitasij prija mene u našo selo, ač sve kako tako, ali našo selo pak da je trče od vrata!

Blaž: Z Bogom i do vidova u nedilju!

Javna zahvala.

Podpisani u ime Ivana i Josipa Zubanića iz Baskenove zahvaljuju od sreća svim onim dobrosrđnim zemljacima, koji su novčanom pomoći pripomogli da je sprovd našega Baščanca pok. Mata Zubanića toli lepo uspio, kao i svim onim, koji su se potrudili da poprale smrte ostanke pokojnikove do hiljadnoga groba.

Pula, 4. marta 1902.

Vinko i Grgo Zubanić.

Razni prinosi:

Za djačko pripomočeno društvo u Pazinu, sakupljeno u Nerezinskoj čitaonici na večeri na tri kralja, i predano našem uredništvu od vrl. g. Vjek. Volarić K 11-65.

Za novi božji grob u Žbandaju darovanje slike gospoda: Ivan Radolović pok. Martin K 1, Sime Velenik pok. Mate K 1, Anton Rajko pok. Stipe K 1, Josip Cijan K 1, Jure Radetić K 1, Šime Dujmović 20 h. Ukupno K 5-20 h. Žurno, napred braću, a hepa lvala darovateljem: — Za crkvenu upravu: Semelj.

Predplate doznačili dalje po 12 K: M. A. T. Beć, dr. J. Z. Rovinj, I. F. Opatija, J. P. Trst, A. E. Ičići, Com. Ted. Trst, D. pl. P. Pula, F. H. Šumbreg, M. M. G. Podgrad, M. G. Zagreb, V. K. S. Matej.

Po 6 K: J. K. Osp. S. K. Škeden, B. G. Pula, J. S. Marčana, H. A. Pula, A. V. Lazić, M. B. Karnice, B. S. Premantura, J. P. Pula, J. M. Kanfanar, L. L. Brixen, dr. G. Š. Prag, I. J. Kopar, I. F. M. Lošinj, M. M. Pula, R. R. Rođ. A. R. Mali Lošinj, J. M. Gologorica, C. Skedenj.

Po 3 K: A. H. Pula, P. B. Pula, M. M. Valdebek, A. I. Pula, A. S. Pula, I. P. St. Vincenti, V. Š. Pula, V. P. Jelšane, I. U. S. Petar, V. K. Trst, D. B. Plešće, I. L. Kopar, J. Z. K. Punat, K. M. Premantura.

Po 2 K: I. I. Pula, B. M. Pula, P. P. Pula, M. M. Matej.

Razni: J. M. Opatija 9, J. V. Lobička 6-70, J. P. Altura 3-50, F. I. M. Baška 8, M. P. R. Sinoljani 4, B. K. Sušak 4, I. E. Pula 5, A. P. Vela Učka 5, J. S. Predloka 10.

